

פסוקים לב-לד: דוד מול שאול

לב ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה.
 לג ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו.
 לד ויאמר דוד אל שאול רעה ה'ה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שם מהעדר.
 לה ויצאתי אחריו והכתינו והצלתו מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתינו והמיתיו.
 לו גם את הארי גם הדב הכה עבדך וה'ה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלקים חיים.
 לז ויאמר דוד ה' אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך וה' יהיה עמך.

לח וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון.
 לט ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו.

ימה מציג דוד לשאול? וכיצד הוא מנמק את דבריו?

יכיצד מכנה דוד את מלכיו? מדוע לדעתכם הוא מכנה אותם כך?

יגמה לדעתכם חשוב לדוד לצאת למלחמה? למה הוא מוכן להסתכן כ"כ?

יגמה לדעתכם שאול משתכנע מדברי דוד?

יגמה מציג שאול את דוד לקראת הקרב?

יגהאם דוד מולך עם ציוויה? מדוע?